

'Longen vol zeewater, longen vol zeewater'

Parade Rotterdam

De voorstelling 'Samenloop van omstandigheden' is een van de beste die de afgelopen jaren op de Parade te zien zijn geweest. Bij de start van het reizende festival viel ook 'Kletsmaajoor' op.

Door onze redacteur
Ron Rijghard

ROTTERDAM. Vrijheid heeft een prijs en nergens ben ik thuis, zingt Saman Amini in de voorstelling *Samenloop van omstandigheden*. Die titel verwijst naar het toeval dat hij is geboren aan de verkeerde kant van het hek. En dat 'hek' is het hek dat werelden scheidt, rijk en arm, vrij en geknecht.

In zijn verhaal praat een kind aan de ene kant van het hek met een oudere wijze man aan de andere kant. Hun dialoog verbindt de liedjes waarin Amini de taal laat dansen. Het gaat over zijn uitzichtloze jeugd, zijn lieve moeder en zijn vader. En over zijn komst naar Nederland.

Met zijn nasale, soms snerpemde stem brengt Amini zijn liedjes grotendeels zingzeggend en rappend, in de rug gesteund door een stuwende band die soulvolle jazzy ritmes onder zijn woorden vlijt. Op het achterdoek worden primitieve, maar coole animaties geprojecteerd. Dat leidt tot een dramatisch hoogtepunt bij een nummer over een overtocht per boot: „Longen vol zeewater. Longen vol zeewater. Zeewater. Zeewater”, kermt Amini, terwijl op het doek de trompet van een kind de zee in zakt.

De rijke symboliek en aangrijpende inhoud maken van *Samenloop van omstandigheden* een van de beste voorstellingen die de afgelopen jaren op de Parade te zien zijn geweest. Dit van ambitie overlopende half uur moet toch uit te werken zijn voor een tournee in de theaters.

Precies op maat is het half uur dat *Kletsmaajoor* van Toneelgroep Oostpool duurt, een frapperend klein experiment van de acteurs Teun Luijkx en Vincent van der Valk. Ze spelen twee acteurs die bijna voortdurend hetzelfde zeggen: soms tegelijk,

soms vlak na elkaar en soms even niet. Het effect is een onstuitbare woordenstroom van twee mannen die knap het idee van een kletsmaajoor belichamen.

Dat is even leuk, dan begint het te vervelen, omdat het ook slap geklets over theatermaken is. Tot ze na weer vijf minuten belanden bij een verhaal over flirten en feesten op de Ark van Noach, en de absurditeit van de vertelling gelijk opgaat met de vorm.

De grootste tent op de Parade is voor een nieuwe onderdeel: het Parademuseum. Daar zijn foto's van Ed van der Elsen te zien. Maar of je daarvoor naar de Parade komt? Dit festival bezoek je eerder omdat je nieuwsgierig bent naar een nieuw of onbekend theatergroepje. Pech als je van de circa 75 acts net PIPS:lab kiest, dat een stuk speelt over een effectenmakelaar op de vlucht. Alles aan de voorstelling - het verhaal, de moraal, de tekst, het acteren - is luidruchtig en lelijk. Sommige acts worden beter te verteren na de op de Parade rijkelijk vloeiende drank, maar voor een volle blaas duurt dit Aire d'Assevillers flink te lang.

De Parade. Rotterdam t/m 3/7; Den Haag 8 t/m 17/7; Utrecht 22/7 t/m 7/8; Amsterdam 12 t/m 28/8. Inl: deparade.nl

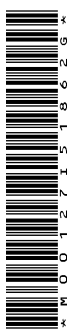

Samenloop van omstandigheden - Paradevoorstelling met Saman Amini GEEN agenda

FOTOS DAVID VANDAM

Boven: **Samenloop van omstandigheden** van Saman Amini. Onder: de expositie **Eye Love You** van Ed van der Elsken.

Samenloop van omstandigheden - Paradevoorstelling met Saman Amini GEEN agenda